

ý názor, ktorý tvrdí, že len rozlíšiť to, čo je dobré a to,

ne diela - sa opakuje stará ľajúcim spôsobom zmenilo nú umeleckú formu. Záro-
Keď sa napríklad objavila nové predstavy, no neskôr sa reagovalo na túto stratu

času a k abstrakcii.^{21, 22}

o rokmi, dnes by malo ísť o mediálneho umenia. V poča novými prostriedkami. Tým, po druhé preto, lebo sa tu však aj uvedomovanie ľematickej nepochopenie akovať staré v novom, ale

ramátorom a nemusel vypredstáv. Inak ostaneme z doterajších obrazových ktoré sú vlastné médiám. Žnóstiam média, že bude ďalší. Médium musí vstúpiť ľierený skôr z pohodlnosti, práve v dôsledku nových ďalstvá namiesto toho, aby dku z toho potom vznika-

lu, teda rozvinúť obrazom budú na hodnotenie prameniť z novej obrazo-ichernej kritiky. V tomto súdžovatelia alebo členom diel. Skutočne jestvujú

škandalózne anachronizmy. Najnovšie som počul od jedného, inak celkom mûdreho estetika, že sa vôbec nemusíme starať o mediálne umelecké diela, pretože sú vraj očividne slabé, nedosahujú tradičnú úroveň obraznosti, napríklad vraj ešte nevidel nijaké elektronické umelecké dielo, ktoré by bolo schopné zopakovať niečo také, ako je klasické nanášanie farieb vo viacerých vrstvách. To je čire malicherné kritikárčenie. Budeme len radi, ak sa tento teoretik nebude ďalej vyjadrovať k mediálnym dielam. Na druhej strane ani argument o potrebe nových kritérií nemožno príliš hypostazovať. Mohol by sa totiž dosť ľahko zneužiť len na ospravedlňovanie skutočných slabostí. Priznávam, že som skeptický, do akej miery sa už napríklad v prípade videoumenia, hologramov alebo Cyberspace rozvinuli prirodzené mediálne možnosti. Myslím si, že som doteraz videl len málo presvedčivého.²³ Ale mali by sme si dopriať viac času – aj v našej hyperrýchlej dobe.

d/ Prechody medzi klasickou a digitálnou estetikou

Mimochodom predpoklad, že medzi predelektronickou a elektronickou estetikou jestvuje úplný zlom, nie je správny. Je zrejmé, že prostredníctvom elektronických foriem umenia sa mnohé staršie estetické očakávania dajú riešiť lepšie, intezívnejšie a presvedčivejšie, ako to bolo v prípade starých prostriedkov. Už som spomínał príklad Tanguyho surrealizmu. Podobne nachádza surrealisticcká idea „écriture automatique“ takmer fantastickú realizáciu prostredníctvom interaktivity v elektronickej sieti. Autorstvo sa do veľkej miery rozpúšťa. Okrem toho nastupuje rozlúčka s tradičnou formou knihy, ktorú mnohí klasici moderny už dávno pociťovali ako obmedzujúcu a paradoxnú. Spomeňme si len na to, ako „bol úbohy Joyce nútený písat paralelne prebiehajúce príbehy v jednej knihe s jednosmerným priebehom, a to práve kvôli ontológii knihy“ - takto to svojho času vyjadril Nam June Paik.²⁴ Hypertext nás oslobozuje od linearity, pociťovanej už dávnejšie ako puto.²⁵ Alebo si pripomeňme, ako Max Ernst vo svojich románoch – kolážach používal retuše a zásahy, ktoré by sa s dnešnou „pixel-technikou“ dali realizovať oveľa perfektnejšie.²⁶ Alebo keď vysvetľoval, že koláž je pre neho „alchýmiou vizuálnej predstavy, zázrakom, ktorý celkovo pretvára bytosti a predmety zároveň so zmenou alebo bez zmeny ich fyzického alebo anatomického výzoru“²⁷, potom toto všetko by sa dalo vynikajúco realizovať dnešnými prostriedkami elektronickej obrazovej manipulácie.

Podobne viedie priama línia od dadaizmu k video-umeniu. Medzičlánkami sú happening a fluxus a Nam June Paik je asi personifikáciou tohto prechodu. Alebo si spomeňme na futurizmus: Wibke von Bonin právom poukázal na to, že futuristi, ktorí hovorili, že ich doba „stvorila všadeprítomnú rýchlosť“, „v jazykovom sprítomnení imaginárnych priestorov a ich miznutia ... ďaleko predstihli svoje realizovateľné obrazné svety“. „Až elektronika umožnila“ naozaj rozsiahlym spôsobom realizovať futuristami propagované „zbavenie sa priestoru a času“.²⁸ Vo svetle nových možností vidíme aj skoršie umenie iným spôsobom. Kandinského kompozície z rokov 1940 – 1942, v ktorých sa po rokoch abstrakcie a konštrukcie opäť vracači organické formy a ktoré sa celkovo vyznačujú voľnou hrou a vyžarujú ducha ľahkosti, javia sa nám dnes ako geniálne anticipácie možností počítačovej grafiky.

Vo všeobecnosti musíme mať na zreteli, že nie všetky tradičné imaginácie umelcov sa dali realizovať prostriedkami, ktoré mali vtedy k dispozícii. K dejinám umenia patrí aj evi-